

**Riktlinjer för tillämpning av
arrangemangen för avgiven
återförsäkring på teckningsriskmodulen
för skadeförsäkring**

Riktlinjer för tillämpning av arrangemangen för avgiven återförsäkring på teckningsriskmodulen för skadeförsäkring

Inledning

- 1.1. I enligt med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1094/2010 av den 24 november 2010 (nedan kallad Eiopa-förordningen) ⁽¹⁾, artikel 105.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽²⁾ samt artikel 119–135, artikel 209 och artikel 214 i genomförandeåtgärderna utfärdar Eiopa riktlinjer för undergruppen för katastrofrisk vid skadeförsäkring⁽³⁾.
- 1.2. Dessa riktlinjer syftar särskilt till att garantera en gemensam, enhetlig och konsistent tillämpning av undergruppen för katastrofrisk vid skadeförsäkring, inklusive behandling av företagens arrangemang för avgiven återförsäkring.
- 1.3. Riktlinjerna riktar sig till tillsynsmyndigheter enligt Solvens II.
- 1.4. Dessa riktlinjer hänvisar till "flödesschema för teckningsrisk vid skadeförsäkring", som representerar de olika undergrupper som utgör undergruppen för katastrofrisk vid skadeförsäkring i solvenskapitalkravets standardformel, enligt genomförandeåtgärderna.
- 1.5. För dessa riktlinjer har följande definitioner utvecklats:
 - a) "Bruttoförlust" betyder följande:
 - i. För riskreducering som tillämpas i en undergrupp som inte är beroende av andra undergrupper: Den beräknade förlusten enligt formeln i denna undergrupp.
 - ii. För riskreducering som tillämpas i en undergrupp som är beroende av andra undergrupper: Den beräknade förlusten enligt formeln i denna undergrupp, där indata till formeln kommer från nettoresultaten från varje undergrupp efter att riskreducerande åtgärder tillämpats (om någon) på undergrupper som denna undergrupp är beroende av.
 - b) "Kumul": en katastrofhändelse som ackumuleras och berör en grupp av försäkringsavtal tillsammans. Separata konsekvenser på försäkringsavtal kan inte lätt identifieras.
 - c) "Riskkatastrofhändelse": en händelse som påverkar försäkringsavtal, som kan identifieras specifikt, eller ett enda avtal.
 - d) Bruttohändelse: specifikation av händelsen med den -lösning som krävs för att kunna tillämpa programmet för avgiven återförsäkring. Detta är den term som tillämpas på bruttoförlust efter uppdelning.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48–83

⁽²⁾ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155

⁽³⁾ EUT L 12, 17.01.2015, s. 1–797

- e) Grenar till katastrofundergrupp: grenar av en av de fyra viktigaste undergrupperna för katastrofrisk vid skadeförsäkring, som beskrivs i artikel 119 i genomförandeåtgärderna.
- f) Avgiven återförsäkring/avgivna återförsäkringskydd: återförsäkringsarrangemang där ett företag -avger risk till en återförsäkrare.
- g) Mottagen återställandepremie: varje återställandepremie som kan betalas till ett företag.
- h) Skydd mot clash-cover: ett avtal angående återförsäkringsansvar för skadeexcedentåterförsäkring avseende två eller flera skydd eller försäkringsavtal, som utfärdats av företaget för att gälla vid en förlust för att skyddet ska tillämpas. Betalningssäkringen för återförsäkringsavtalet är vanligen över gränserna för något enskilt avtal.
- i) 1 på 200 års katastrofhändelse: en katastrofhändelse som motsvarar ett Value-at-Risk-mått med en 99,5 % konfidensnivå, enligt definitionen i artikel 104.4 i Solvens II.
- j) Komponent: en fristående beräkningsenhet för undergruppen för katastrofrisk vid skadeförsäkring för vilken ett solvenskapitalkrav (SCR) kan bestämmas. Detta kan vara på undergruppens nivå eller på en lägre nivå, t.ex. region eller EES/icke-EES-regioner för naturkatastrofrisker.

1.6. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.

1.7. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 april 2015.

Avsnitt I: Tillämpningsordning för dessa riktlinjer

Riktlinje 1 – Tillämpningsordning för dessa riktlinjer

1.8. Företagen bör tillämpa avsnitten av dessa riktlinjer sekventiellt för att bedöma deras avgivna återförsäkring avseende katastrofrisken.

Avsnitt II: Specifikation av händelser

Riktlinje 2 – Detaljnivån som krävs för att specificera katastrofhändelsen

1.9. Baserat på artiklarna 119–135 bör företagen lämpligen beskriva 1 på 200 års katastrofhändelser med tillräckliga detaljer för att kunna tillämpa riskreduceringstekniker.

Riktlinje 3 – Specifikation av katastrofer som klassas som kumul eller riskkatastrofhändelser

1.10. Företagen bör specificera de förluster som anges i de olika undergrupperna för katastrofrisk som antingen "kumul" eller "riskkatastrofhändelser". I sådana fall bör företagen också ange om dessa händelser påverkar specifika kända avtal eller inte.

1.11. För varje undergrupp av katastrofrisk vid skadeförsäkring bör företagen ange typen av händelse enligt följande:

- a) Undergrupper för jordbävning, storm, hagel, översvämning och jordskred, specificerade som kumul.
- b) Undergruppen för ansvarsförsäkring för motorfordon, specificerad som riskkatastrofhändelse som påverkar ett enda försäkringsavtal.
- c) Undergrupper för ansvar, luftfart, sjöfart och brand, specificerade som riskkatastrofhändelse som påverkar kända försäkringsavtal.
- d) Undergrupper för kredit- och borgen, specificerade enligt riktlinjerna 13 och 14.
- e) Undergruppen för icke-proportionell egendomsåterförsäkring, specificerad enligt riktlinje 11.

Riktlinje 4 – Specifikation av antalet händelser på undergrupperna för naturkatastrofer inom EES-regioner

1.12. Företag bör betrakta antalet händelser för EES-regioners bruttoförluster som enstaka- eller dubbelhändelser som påverkar en eller flera regioner, och inte anta att flera händelser inträffar i varje region.

Riktlinje 5 – Specifikation av antalet händelser på undergrupperna för naturkatastrofer utanför EES-regioner

1.13. För icke-EES-regioner där antalet kumul som genererar bruttoförlusten inte har definierats, bör företagen följa ett tillvägagångssätt som liknar det som tillämpas enligt riktlinje 4, för varje specifik undergrupp.

Riktlinje 6 – Urval av katastrofhändelser

1.14. Där ett antal 1 på 200 års katastrofhändelser kan definieras, bör företagen härleda händelser som överensstämmer med deras riskprofil och välja den händelse som resulterar i den högsta katastrofkostnaden efter tillämpning av riskreduceringstekniker.

Riktlinje 7 – Storlek på ansvarsskador

1.15. För att bestämma storleken på de enskilda skadorna på vilka beräkningen av förlusten i primärkapital enligt artikel 133 i genomförandeåtgärderna är baserad, bör företagen följa processen nedan:

- a) Inom varje riskgrupp bör n_i -riskerna med de största begränsningarna identifieras. För detta ändamål består en "risk" av alla försäkringsavtal skrivna som en del av ett program med samma eller nära anslutnen skydd och samma försäkrade försäkringstagare (där den försäkrade försäkringstagaren är försäkringstagaren av försäkringsavtalet) som gäller vid samma tidpunkt.
- b) Varje resulterande n_i -gräns bör multipliceras med 1,15.
- c) De n_i -värden som beräknas under b bör sammanställas och dras av från $L_{(skuld, i)}$ och eventuella skillnader bör fördelas proportionellt med hjälp av de faktiska gränserna för n_i -värden.
- d) De slutliga resulterande n_i -värdena bör betraktas som enskilda skador från en enskild händelse, var och en av dessa associerade med risken från vilka de har härletts.

- 1.16. Företag bör sedan kunna identifiera vilket skydd som gäller för varje n_i -fordran, med tanke på den tillhörande riskens art.
- 1.17. Företag bör vara beredda att visa för tillsynsmyndigheten att deras inköp av avgivna återförsäkringar inte har väsentligt påverkats av om risken skulle vara en som identifierats enligt denna process.

Avsnitt III: Uppdelning av bruttoförlust

Riktlinje 8 – Uppdelning av bruttoförlusten på enskilda länder eller andra komponenter

- 1.18. Företagen bör använda en av de metoder som anges nedan för att dela upp bruttoförlusten på enskilda komponenter där bruttopåverkan på enskilda försäkringsavtal inte har identifierats så att avgivna återförsäkringsskydd kan tillämpas:
 - a) Maxmetoden: Bruttoförlusten fördelas på den komponent som bidrar mest till bruttoförlustens före diversifiering.
 - b) Spridningsmetoden: Bruttoförlusten sprids över relevanta komponenter i förhållande till hur de bidrar till bruttoförlustens före diversifiering; alternativt kan en strategi antas med hjälp av korrelationsmatriserna för att dela förlusten, liknande den som föreslagits för att fördela SCR till affärsområden.
 - c) Blandningsmetod: Denna metod väljer den högsta (på grundval av största nettokapitalkravet) av max- och spridningsmetoderna ovan.

Riktlinje 9 – Uppdelning av bruttoförlusten för undergrupper för naturkatastrofer i förhållande till EES-scenarier

- 1.19. Företagen bör använda de metoder som anges nedan för att dela upp bruttoförlusten för undergrupper för naturkatastrofer, i förhållande till EES-scenarier.
- 1.20. När de delar upp bruttoförlusten på regioner, bör företagen använda blandningsmetoden för undergrupperna storm- och översvämningrisker och maxmetoden för undergrupperna jordbävning- och hagelrisker.
- 1.21. När de delar upp bruttoförlusten på affärsenheter, företag och affärsområden, bör företagen använda spridningsmetoden.
- 1.22. Om företaget har en riskprofil så att den angivna metoden ovan inte är lämplig, bör företaget välja en mer lämplig metod och motivera den för tillsynsmyndigheterna.

Riktlinje 10 – Uppdelning av bruttoförlusten på naturkatastrofer för regioner utanför EES

- 1.23. Företagen bör för regioner utanför EES tillämpa metoder som är förenliga med de metoder som tillämpas för EES-risker i riktlinje 9 för att fördela bruttoförlusten.

1.24. Om företaget har en riskprofil så att den angivna metoden ovan inte är lämplig, bör företaget välja en mer lämplig metod och motivera den för tillsynsmyndigheterna.

Riktlinje 11 – Uppdelning av bruttoförlusten på naturkatastrofer för icke-proportionell egendom

1.25. Företagen bör tillämpa maxmetoden för den icke-proportionella undergruppen för egendomsåterförsäkring för att fördela förlusten till en region. Företagen bör sedan skatta exponeringen för den högsta risken i denna region och antalet händelser anges som i den relevanta kumul som gäller för de underliggande avtalen. Om två kumuler definieras, bör detta innebära att båda händelserna inträffar inom samma region.

1.26. Om företaget har en riskprofil så att den angivna metoden ovan inte är lämplig, bör företaget välja en mer lämplig metod och motivera den för tillsynsmyndigheterna. Detta tillvägagångssätt bör motiveras för tillsynsmyndigheten.

Riktlinje 12 – Specificering av bruttoförlusten för undergrupper för katastrof orsakad av människan: ansvarsförsäkring för motorfordon, sjöfarts-, luftfarts-, brand- och ansvarsrisker

1.27. Företagen bör identifiera de särskilda försäkringsavtal som påverkas av bruttoriskansvarshändelser genom att tillämpa riktlinjerna 34-39. För sjöfarts-, luftfarts- och brandscenarier bör företaget identifiera de bruttorisker som påverkas och därmed vilka återförsäkringar som gäller (inklusive per skadeexcedentåterförsäkringsskydd) för fordringar.

1.28. För ansvarsrisk som gäller motorfordon, bör företaget anta att riskkatastrofhändelsen som anges i genomförandeåtgärderna härrör från ett och samma skadefall. Företaget bör anta att förlusten inträffar i regionen och/eller affärsenheten som genererar det högsta bidraget till bruttoförlustens före diversifiering.

1.29. När företaget tillämpar specifika riskskydd bör det kunna tillfredsställa sin nationella tillsynsmyndighet att köp av avgivna återförsäkringar inte har påverkats väsentligt av om risken är identifierad som en bruttohändelse eller ett bidrag till denna bruttohändelse.

Riktlinje 13 – Uppdelning av bruttoförlusten på kredit och borgen – storköparsscenario

1.30. Vid bestämning av största kreditexponeringar, bör företagen beakta exponeringsansamlingar till enheter inom en grupp.

Riktlinje 14 – Uppdelning av bruttoförlusten på kredit och borgen – lågkonjunktursscenario

1.31. Om företag måste avsätta lågkonjunkturs bruttoförlust till olika territorier, industrier, produkttyper eller mer allmänt till respektive tillämpningsområde för återförsäkringsarrangemang för att tillämpa sina återförsäkringsskydd, bör de fördela bruttoförlusten pro-rata utifrån bruttopremievolymen.

Avsnitt IV: Tillämpning av avgiven återförsäkring

Riktlinje 15 – Tillämpning av avgiven återförsäkring

- 1.32. Företag bör tillämpa varje skydd för avgiven återförsäkring på en av de nivåer som anges nedan:
- a) Olika zoner inom en enda region för en enda undergruppsgren.
 - b) Olika regioner inom en enda undergruppsgren.
 - c) EES/icke-EES-gruppering inom en enda undergrupp. Olika affärsområden för katastrofundergrupper inom en enda katastrofundergrupp.
 - d) Olika katastrofundergrupper, t.ex. som skulle kunna vara fallet för stop-loss- och aggregade skydd över undergrupperna katastrofer orsakade av människan och naturkatastrofer.
- 1.33. Företagen kan också tillämpa specifika skydd på affärsområden och affärsenheter.
- 1.34. Om ett återförsäkringsskydd täcker andra risker som inte tas med i undergruppen för katastrofrisk (t.ex. ett stop-loss för ett affärsområde), bör företaget ta med dessa andra risker vid beräkningen av skyddsförmånen enligt undergruppen för katastrofrisk.
- 1.35. Företagen bör tillämpa avgivna återförsäkringar i enlighet med artiklarna 209–214 i genomförandeåtgärderna. Företagen bör se till att det inte finns någon dubbelräkning av beloppen som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal enligt artikel 209.1 e i genomförandeåtgärderna. Företagen bör se till att den totala återhämtning från riskreducerandemetoder som är tillåten i deras beräkning av nettoförluster inte överskrider det totala beloppet som tillåts enligt villkoren i deras risköverföringsprogram.

Riktlinje 16 – Mottagna återställandepremier

- 1.36. Företag kan reservera för mottagna återställandepremier där det kan visas för tillsynsmyndigheten att dessa ska utlösas av bruttohändelsen som anges i undergruppen för katastrofer.
- 1.37. Företag bör vid sina beräkningar av bruttoförlusten reservera för de extra exponeringar för eventuella andra eller efterföljande händelser som är resultatet av denna mottagna återställandepremie.

Riktlinje 17 – Övriga effekter på primärkapital som ett resultat av utlösningen av det angivna återförsäkringsavtalet.

- 1.38. Företag bör reservera för premier för återställande eller andra extra kassaflöden som kan följa av utlösningen av det angivna återförsäkringsskyddet.

Riktlinje 18 – Tillämpningsordning för återförsäkringsskydd

- 1.39. Företagen bör tillämpa återförsäkringsskydd i den ordning som anges i deras avtal som de tillämpas på den underliggande risken.

Riktlinje 19 – Proportionell återförsäkring

- 1.40. För kvotåterförsäkring, excedentåterförsäkring och proportionella fakultativa avtal, bör företagen göra en proportionell fördelning av bruttohändelsen över dessa återförsäkringsavtal.
- 1.41. Om företagets proportionella återförsäkringsavtal är föremål för en "händelselimit" eller liknande, kan bruttoförlusten som tilldelats avtalet inte överskrida en sådan gräns och eventuellt överskott ska läggas tillbaka till bibehållen nettoandel av förlusten.

Riktlinje 20 – Icke-proportionell återförsäkring per risk

- 1.42. För skadeexcedentåterförsäkring och icke-proportionella fakultativa kontrakt för risker, bör företagen endast använda denna icke-proportionella återförsäkring enligt standardformeln om bruttohändelsen tillåter identifiering av de kända försäkringsavtalen för de underliggande exponerade avtalen. Riktlinje 3 anger undergrupperna där detta skulle vara fallet.

Riktlinje 21 – Icke-proportionell återförsäkring per händelse

- 1.43. Företag bör endast tillämpa icke-proportionell återförsäkring på definierade bruttohändelser om förlusten kan delas upp på lämpligt sätt.
- 1.44. Företaget bör ta vederbörlig hänsyn för att reservera för mindre vanliga avtalsaspekter såsom självrisker och för delplaceringar eller samförsäkring.

Riktlinje 22 – Icke-ersättningsavtal och basrisk

- 1.45. Företag bör inte tillämpa icke-ersättningsavtal enligt standardformeln, såvida det inte kan bevisas att nivån på basrisken inte är väsentlig på grund av definitionen av scenariot.

Riktlinje 23 – Tillämpning av aggregerade avtal och skyddet mot clash-covers

- 1.46. Företagen bör överväga på vilken nivå man ska tillämpa de aggregerade återförsäkringsavtalen inom beräkningen av SCR för katastrofskadeförsäkring. Valet bör styras av innehållet i riskreduceringsmekanismen och där återförsäkringsersättning förväntas om bruttohändelsen skulle inträffa.
- 1.47. Där företagen skattar återvinningar av belopp som täcks av återförsäkringar från Clash-avtal bör de visa för tillsynsmyndigheten att avtalen skulle utlösas av katastrofhändelserna som definieras i standardformeln.
- 1.48. Företagen bör se till att ingen dubbelräkning av återförsäkringsersättningar inträffar, och måste kunna förklara och visa logiken i ansökan till sina tillsynsmyndigheter.

Riktlinje 24 – Behandling av delade återförsäkringsskydd

- 1.49. Där delade återförsäkringsskydd finns, bör företaget följa principerna i riktlinje 32.

Riktlinje 25 – Behandling av resultat från lägre aggregeringsnivåer

- 1.50. Företagen bör skilja mellan återställningskostnader och belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal vid aggregerande av SCR över

undergrupperna för katastrofrisk vid skadeförsäkring. Om återförsäkringen på en viss nivå inte gäller för detta kombinerade belopp, kommer det att bli nödvändigt att dela upp kostnaderna enligt vad som är lämpligt. I detta fall bör spridningsmetoden användas.

Riktlinje 26 – Behandling av andra avtal som inte anges här

1.51. Företagen bör tillämpa de principer som ingår i riktlinjerna ovan för andra återförsäkringsavtal eller funktioner som inte uttryckligen behandlas här.

Avsnitt V: Återaggregera nettoförluster

Riktlinje 27 – Återaggregera nettoförluster för att härleda SCR för katastrofrisker för företaget

1.52. Om företag har tilldelat en diversifierad bruttoförlust till en mer detaljerad nivå (dvs. "bruttohändelse") för att kunna skatta sitt belopp som kan återvinnas, bör företagen lägga ihop nettokomponenterna för att härleda SCR.

1.53. Om företag har SCR-utdata från olika nivåer i beräkningen, bör de kombinera nettokomponenterna för att härleda skadeförsäkringens katastrof-SCR.

1.54. I teknisk bilaga I beskrivs hur man kan tillämpa denna riktlinje.

Avsnitt VI: Dokumentation och validering

Riktlinje 28 – Dokumentation och validering av valda katastrofhändelser

1.55. För undergrupperna "Andra" för katastrofrisk vid skadeförsäkring bör företag förklara de valda katastrofhändelserna för tillsynsmyndigheten under redogörelsen för verksamheten enligt artikel 309.5 a i genomförandeåtgärderna. Förklaringen bör innehålla uppgifter om de viktigaste beslutspunkterna, diskussion av alternativ som kan väljas för dessa viktiga beslutspunkter och motiveringen för de slutliga valen.

1.56. Företagen bör även inkludera uppgifter om eventuella svårigheter som har skett internt för att utforma lämpliga katastrofhändelser inom deras dokumentation.

Riktlinje 29 – Dokumentation av uppdelningsmetodik

1.57. Företagen bör dokumentera uppdelningsmekanismen som används för att tillämpa återförsäkringsprogrammet per undergrupp. Detta bör omfatta den logiska grunden för den valda strategin, diskussion om möjliga alternativ där flera rimliga metoder finns tillgängliga och de beräkningar som gjorts för att uppnå den uppdelning.

Riktlinje 30 – Dokumentation av förfaranden för nettning och återaggregering

1.58. Företagen bör dokumentera processen som används för att netta bruttohändelsen. Detta inkluderar en beskrivning av

- a) företagets återförsäkringsprogram,
- b) nettningsberäkningarna,
- c) uppgifter om fördelningen av eventuella återvinningar för relevanta

försäkringsundergrupper,

d) uppgifter om hur återaggregering för att härleda SCR_{NICAT} utfördes.

1.59. Företagen bör också visa i sin dokumentation att det inte antagits någon dubbelräkning av återförsäkringsersättningar.

1.60. Om företag har antagit justerbara premiumfunktioner (t.ex. mottagna och lämnade återställandepremier), bör dokumentationen motivera metodiken och antagandena som används för att härleda dessa.

Avsnitt VII: Särskilda överväganden för enskilda företag som ingår i grupper

Riktlinje 31 – Behandling av interna återförsäkringsarrangemang

1.61. För enskilda företag bör företaget behandla arrangemangen för avgivna återförsäkringar som kan finnas hos andra gruppföretag ("intern återförsäkring") på samma sätt som de skulle behandla arrangemangen med en extern tredje part.

Riktlinje 32 – Skattning av återförsäkringsåtervinning som förfaller till ett enskilt företag med avseende på ett återförsäkringsavtal på gruppnivå för kumul

1.62. Vid skattning av återförsäkringsåtervinning enligt ett aggregerat återförsäkringsavtal (dvs. ett avtal som skyddar mot ackumulerade aggregerade förluster från flera gruppföretag) bör varje enskilt företag separat följa stegen nedan:

- a) Bestämma 1 på 200 års katastrofförlust brutto för det enskilda företaget.
- b) Bestämma 1 på 200 års katastrofförlust brutto för gruppen.
- c) Skatta beloppen som kan återvinnas enligt återförsäkringen på återförsäkringsavtalet för gruppen.
- d) Tilldela beloppen som kan återvinnas enligt återförsäkringen där sådana finns, annars uskatta beloppen som kan återvinnas enligt återförsäkringen som förfaller till det enskilda företaget som kvoten mellan bruttoförluster (a)/(b) multiplicerat med det belopp som beräknades i (c).

Riktlinje 33 – Skattning av återförsäkringsåtervinning som förfaller till ett enskilt företag med avseende på ett återförsäkringsavtal på gruppnivå för katastrofhändelser

1.63. Vid skattning av återförsäkringsåtervinning som beror på ett särskilt riskavtal (dvs. ett avtal som skyddar mot specifika risker) bör enskilda företag följa stegen nedan:

- a) Ta reda på om den specifika risken/riskerna som utlöser 1 på 200-årsförlusten för det enskilda företaget är densamma som den (de) specifika risken(erna) som utlöser 1 på 200-årsförlusten på gruppnivå.
- b) Om det finns en viss överlappning, skatta återförsäkringsåtervinning som förfaller till det enskilda företaget på grund av återförsäkringsavtalet på gruppnivå.

Avsnitt VIII: Fördelning av försäkringsavtal till ansvarsriskgrupper för undergruppen för ansvarskatastrofrisker orsakade av människan

Riktlinje 34 – Ansvarsriskgrupp 1

- 1.64. Företagen bör, för ansvarsriskgrupp 1 som anges i bilaga XI i genomförandeåtgärderna, inkludera försäkringsavtalen för ansvarsförsäkring för professionellt tjänstefel som ger täckning till yrkesverksamma utövare mot potentiella skadeståndskrav för ansvar.
- 1.65. Företag bör i denna riskgrupp inkludera en rad ansvarsprodukter, däribland
- a) ansvarsförsäkring för medicinsk felbehandling, inklusive vad gäller specialist- eller allmänläkare, sjukhus och andra vårdgivare när de bär ansvar för medicinsk felbehandling,
 - b) fel och utelämnanden (E&O) eller ansvarsförsäkring eller avtal för annan felbehandling, där det finns en tredje part till vilken den försäkrade är skyldig att tillhandahålla vård,
 - c) täckning för misslyckandet att fullgöra och tillhörande ekonomiska förluster till följd av de tjänster som tillhandahålls av ett företag,
 - d) täckning för garantibrott eller immaterialrätt,
 - e) täckning för ansvar för alla kroppsskador eller egendomsskador (oavsett materiell eller ekonomisk) och försäkringarna för associerade skador och försvarskostnader till följd av fel eller försummelse av en professionell utövare under sin aktivitet.

Riktlinje 35 – Ansvarsriskgrupp 2

- 1.66. Företagen bör, för ansvarsriskgrupp 2 som anges i bilaga XI i genomförandeåtgärderna, inkludera försäkringsavtalen för arbetsgivaransvar, som täcker ansvaret som kan åläggas en arbetsgivare om en anställd skadas under sitt arbete.
- 1.67. Företag bör i denna riskgrupp inkludera förpliktelser som täcker
- a) tillhandahållandet av förebyggande eller botande medicinsk behandling eller vård som gäller arbetsolycksfall, arbetsskada eller yrkessjukdomar,
 - b) ekonomisk ersättning för sådan behandling,
 - c) ekonomisk ersättning för arbetsolycksfall, arbetsskada eller yrkessjukdomar.

Riktlinje 36 – Ansvarsriskgrupp 3

- 1.68. Företagen bör, för ansvarsriskgrupp 3 som anges i bilaga XI i genomförandeåtgärderna, inkludera försäkringsavtalen för styrelseledamöter och ledande befattningshavares ansvarsförsäkring som ger täckning för ansvars- och försvarskostnader till styrelseledamöter och ledande befattningshavare i ett företag, eller till organisationer själva, i den händelse de drabbas av förluster till följd av en rättsprocess för påstådda olagliga handlingar, samtidigt som de agerade i egenskap av styrelseledamöter och ledande befattningshavare för organisationen, däribland täckning av

kostnaderna för försvar som följer av brott och reglerande utredningar och/eller rättegångar.

1.69. Företag bör i denna riskgrupp inkludera avtalen för ledningens ansvar och anställdas praxisansvar.

Riktlinje 37 – Ansvarsriskgrupp 4

1.70. Företagen bör, för ansvarsriskgrupp 4 som anges i bilaga XI i genomförandeåtgärderna, inkludera avtalen som omfattar alla skulder som härrör från vårdslöshet och/eller försummelser som leder till kroppsskada och/eller skada på egendom hos tredje parter, andra än

- a) de som ingår i ansvarsförsäkring för motorfordon och sjöfart, luftfart och transport,
- b) de som ingår i ansvarsriskgrupperna 1,2,3 och 5 i bilaga XI i genomförandeåtgärderna,
- c) täckning för ansvar mot tredje part till enskilda hushåll, individer i egenskap av privatperson (även när de är på jakt), hantverkare eller konsthantverkare som är egenföretagare,
- d) täckning för ansvar mot tredje part som täcker skador som orsakats av husdjur.

Riktlinje 38 – Ansvarsriskgrupp 5

1.71. Företagen bör, för ansvarsriskgrupp 5 som anges i bilaga XI i genomförandeåtgärderna, inkludera icke-proportionella återförsäkringsavtal för alla ansvarsriskgrupper som definieras i den bilagan.

Riktlinje 39 – Allokering och uppdelning

1.72. Om försäkring eller proportionell återförsäkring för ansvar säljs på en paketerad basis, inklusive skydd som faller inom mer än en av de ovanstående riskgrupperna, bör företagen dela upp och fördela premierna för varje skydd till den lämpligaste riskgruppen för det skyddet.

1.73. Företag bör kunna ge stödjande bevis och logisk grund för en sådan fördelning.

1.74. Företagen bör tillämpa proportionalitetsöverväganden vid tillämpning av vägledning för uppdelning ovan.

Avsnitt IX – Särskilda överväganden för beräkningar på gruppnivå

Riktlinje 40 – Bedömning av återförsäkring

1.75. När den gruppintern återförsäkringen gäller till förmån för någon av ett företags externa återförsäkringar bör företaget med ägarintresse "bedöma" den interna återförsäkringen på plats för att beräkna effekterna av den externa återförsäkringen.

Efterlevnads- och redovisningsregler

1.76. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. Behöriga myndigheter ska i enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-

förordningen med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

- 1.77. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt regelverk och tillsynssystem på ett lämpligt sätt.
- 1.78. De behöriga myndigheterna ska bekräfta för Eiopa huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, och ange orsaker till bristande efterlevnad, inom två månader efter utfärdandet av de översatta versionerna.
- 1.79. I avsaknad av ett svar inom denna tidsfrist, kommer de behöriga myndigheterna att betraktas som att de inte uppfyller kraven på rapportering och redovisas enligt denna bedömning.

Slutlig bestämmelse om omprövning

- 1.80. Dessa riktlinjer ska bli föremål för omprövning av Eiopa.

Teknisk bilaga I: bearbetning av uppdelnings- eller återaggregeringsmetoder

I denna bilaga beskrivs hur man tillämpar avsnitt V och mer allmänt hur uppdelnings/återaggregeringsmetoder fungerar för att tillämpa en relevant och konsistent strategi för de olika återförsäkringsskydden inom undergruppen för katastrofrisk vid skadeförsäkring. Två metoder visas och företaget kommer att behöva fastställa vilken av dessa som lämpar sig bäst

Principen bakom metod 0:

Vid beräkning av återförsäkringsåtervinningar från aggregerade skydd med hjälp av metod 0, tillämpar företaget det gemensamma skyddet på utdata från varje undergrupp var för sig och garanterar att de tagna återförsäkringsåtervinningarna är inom avtalets gränser.

Principen bakom metod 1:

Vid beräkning av återförsäkringsåtervinningar från aggregerade skydd med hjälp av metod 1, bör företagen identifiera den mest detaljerade komponenten (eller tidigaste gemensamma stamformen) inom flödesschemat för teckningsrisk vid skadeförsäkring som omfattar de relevanta undergrupperna.

- a) För ett aggregerat skydd mot vind- och hagelförluster, skulle denna komponent vara Nat Cat.
- b) För ett aggregerat skydd mot vind- och motorförluster, skulle denna komponent vara NL Cat.

Nästa steg är att räkna ut den diversifierade bruttoförlusten för denna komponent eller gemensamma stamform och sedan fördela tillbaka till mer detaljerade komponenter, för att tillämpa det aggregerade skyddet. De resulterande komponenterna kombineras sedan för att beräkna $SCR_{NL\ cat}$.

1) Storm – återförsäkring på lands(/region)nivå – EES

- a) Beräkna diversifierad bruttoförlust på EES-nivå med hänsyn till diversifieringseffekter mellan länder/regioner.
- b) Fördela tillbaka (uppdelning enligt GL 7) till landsnivå inom EES (bruttoland men EES-diversifierat).
- c) Applicera återförsäkringsskyddet på landsnivå på diversifierat EES-lands bruttoförlust.
- d) Lägg upp diversifierade nettolandskomponenter för att få SCR_{vind} netto av återförsäkringsskyddet på landsnivå.

2) Storm (EES och icke-EES) – återförsäkring på land/regionnivå för EES och icke-EES och aggregerat återförsäkringsskydd (alla territorier)

- a) Stegen i (1) för återförsäkringsskyddet på landsnivå inom EES.

- b) Stegen i (1) för återförsäringsskyddet på landsnivå inom icke-EES (ersätter icke-EES för EES och ersätter GL8 för GL7).
- c) Beräkna den diversifierade bruttoförlusten på stormsrisksnivå (netto av återförsäringsskydd på landsnivå och med hänsyn till diversifieringseffekter mellan EES och icke-EES).
- d) Tillämpa aggregerat återförsäringsskydd för EES och icke-EES för att erhålla netto SCR_{vind} (netto av återförsäringsskydd både på landsnivå och EES/ icke-EES).

3) Storm – återförsäkring på nationell nivå följt av aggregerad återförsäkring för storm och hagel.

Det skulle normalt förväntas att metoden nedan används för det gemensamma vind-hagelskyddet.

Metod 1

- a) Följ stegen i (2) (stegen i (1) är tillräckliga om inget aggregerat skydd för EES/icke-EES finns) för storm och hagel separat för att få netto SCR_{vind} och netto SCR_{hagel} (netto av återförsäringsskyddet på landsnivå).
- b) Beräkna den diversifierade förlusten på Nat Cat-nivå (netto av skyddet på landsnivå med hänsyn till diversifieringseffekterna mellan alla Nat Cat-undergrupper utom den för aggregerat återförsäringsskydd).
- c) Fördela tillbaka till vind- och hagelundergrupperna (troligen utspritt) för att erhålla SCR_{vind}^* och SCR_{hagel}^* (netto av återförsäringsskyddet på landsnivå, men Nat Cat-diversifierat).
- (d) Tillämpa det aggregerade återförsäringsskyddet över netto SCR_{vind}^* och netto SCR_{hagel}^* för att erhålla netto $SCR_{vindhagel}$ (netto av återförsäringsskydd för storm och hagel, både på landsnivå och aggregerat).
- (e) Addera netto $SCR_{vindhagel}$ + netto $SCR_{jordskalv}$ + netto $SCR_{översvämning}$ + netto $SCR_{jordskred}$ för att få netto SCR_{natcat} (netto av återförsäringsskydd för storm och hagel både på landsnivå och aggregerat).

Metod 0 – (förväntas inte att användas, men en beskrivning av metoden visas nedan):

- a) Följ stegen i (2) för storm och hagel separat för att få netto SCR_{vind} och netto SCR_{hagel} .
- b) Tillämpa det gemensamma skyddet separat för undergrupperna vind och hagel,
- c) Diversifiera alla undergrupper för naturkatastrofer för att generera netto SCR_{natcat} .
- d) Kontrollera att netto SCR_{natcat} inte genererar återvinningar på det gemensamma återförsäringsskyddet som är större än de högsta tillåtna.
- e) Om så är fallet, måste metod 1 användas.

4) Återförsäkringar på landsnivå för storm och riskspecifikt för motor, följda av aggregerade skyddet för storm och trafikförsäkring.

Som ovan, skulle vi förvänta att metod 1 används.

Metod 1

- a) Stormsstegen i (2) (stegen i (1) är tillräckliga om inget aggregerat EES/icke-EES-skydd finns) för att få netto SCR_{vind} (netto av återförsäkringsskyddet på landsnivå).
- b) Tillämpa återförsäkringsskyddet för trafikförsäkring för att få SCR_{motor} (netto av riskspecifika återförsäkringsskydd).
- c) Beräkna den diversifierade förlusten på SCR_{natcat} och nivån på $SCR_{orsakad\ av\ människa}$ (netto av återförsäkringsskyddet på landsnivå inom storm och netto av riskspecifika trafikförsäkrings återförsäkringsskydd) genom att använda utdata från andra undergrupper av SCR_{natcat} och $SCR_{orsakad\ av\ människa}$.
- d) Beräkna den diversifierade förlusten på SCR_{cat} -nivå med hänsyn till diversifieringseffekter mellan SCR_{natcat} och $SCR_{orsakad\ av\ människa}$ (netto av återförsäkringsskyddet på landsnivå och det motorriskspecifika återförsäkringsskyddet men brutto av det aggregerade återförsäkringsskyddet för storm och motor) och fördela tillbaka (uppdelning med spridningsmetoden) till SCR_{natcat}^* och $SCR_{orsakad\ av\ människa}^*$ och tillbaka igen till SCR_{vind}^* och SCR_{motor}^* (netto av storm på landsnivå och återförsäkringen för trafikförsäkring men SCR_{cat} diversifierat).
- e) Tillämpa det aggregerade återförsäkringsskyddet för storm och trafikförsäkring för att få netto $SCR_{vindmotor}$.
- f) $SCR_{cat\ (efter\ aggregerat\ skydd)} = SCR_{cat\ (före\ aggregerat\ skydd)} - SCR_{vind} - SCR_{motor} + netto\ SCR_{vindmotor\ (efter\ aggregerat\ skydd)}$.

Frågor för samråd

Förutom att ge synpunkter på varje riktlinje skulle Eiopa vilja förstå:

Q1: Är exemplen för utförande av återaggregering tillräckligt tydliga?

Q2: Finns det ytterligare frågor, som inte omfattas av riktlinjerna, där företagen vill få vägledning?

Q3: Är riktlinjerna själva tillräckligt tydliga, och om inte, var skulle företagen vilja få mer klarhet?